

บทที่ 5

การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร

“มนุษย์จะต้องบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ คนที่ไม่ทำประโยชน์นั้น ตามพระดำรัสของพระวิญญาณ (คือพระเยซูคริสต์) ก็เป็นเหมือนกับต้นไม้ที่ปราศจากผลและต้นไม้ที่ไร้ผล เช่นนี้สมควรที่จะเผาทิ้งเสีย” พระบาฮาอุลลาห์ – ในประคัมภีร์ พระดำรัสของสวรรค์

ครั้งหนึ่ง เฮอเบอท สเปนเซอร์ ได้กล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะใช้วิธีการเนรเทศทางการเมืองทำให้มนุษย์ที่มีจิตใจชั่วประพฤติได้ และในทำนองเดียวกัน ก็ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่จะใช้วิธีการทางการเมืองแต่อย่างใดทำให้สังคมที่เต็มไปด้วยคนชั่วมีอารยธรรมอันดี พระบาฮาอุลลาห์ได้ประกาศสิ่งนี้จะนี้ และสั่งสอนเช่นเดียวกับบรรดาศาสดาทั้งหลายว่า การที่สถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นในโลกมนุษย์ ก่อนอื่นจะต้องสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าลงในหัวใจมนุษย์เสียก่อน ฉะนั้น ในการศึกษาพระธรรมคำสอนของศาสนาบาไฮเราต้องเริ่มต้นด้วยคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนของแต่ละบุคคลและพยายามที่จะแสดงให้เห็นภาพกระจ่างชัดว่าการเป็นบาไฮศาสนิกชนหมายความว่าอย่างไร

การปฏิบัติตามคำสอน

บุคคลผู้หนึ่งได้ถามพระอับดุลบาฮาว่า “การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร” พระองค์ตอบว่า “การเป็นบาไฮหมายความว่าเป็นผู้ที่มีความรักโลก รักเพื่อนมนุษย์และพยายามรับใช้เพื่อนมนุษย์ ปฏิบัติภารกิจเพื่อสากลสันติสุขและภราดรภาพ” อีกโอกาสหนึ่งพระองค์ได้ให้คำอธิบายว่า บาไฮศาสนิกชนก็คือ “ผู้มีความประพฤติดีทุกประการ” ในการปาฐกถาที่กรุงลอนดอนครั้งหนึ่ง พระองค์กล่าวว่า บุคคลอาจจะเป็นบาไฮศาสนิกชนได้ แม้เขาจะไม่เคยได้ยินพระนามของพระบาฮาอุลลาห์มาก่อนเลย พระองค์สรรเสริญว่า

“คนที่ดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์ก็นับว่าเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว ตรงกันข้ามคนที่อาจจะเรียกตัวเองว่าบาไฮมาตั้ง 50 ปี แต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามคำสอน ก็มีใช้เป็นคนบาไฮศาสนิกชน คนที่มีรูปร่างน่าเกลียดอาจเรียกตัวเองว่าคนสวย แต่เขาก็มิได้หลอกลวงใคร แล้วคนผิวดำอาจเรียกตัวเองว่าคนผิวขาว ถึงเช่นนั้นเขาก็มิได้หลอกลวงผู้อื่นแม้ตัวเขาเอง” – จากหนังสือ *Abdul-Baha in London*²⁶

²⁶ “การเป็นบาไฮหมายความว่าอย่างไร” ถ้อยคำของพระอับดุลบาฮาที่อธิบายในบทนี้มีความสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะและความดีของบาไฮศาสนิกชน อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของการปฏิบัติ เราต้องกล่าวว่าการมีความรู้ลึกซึ้งและความหวังเท่านั้นไม่เป็นการเพียงพอในการที่จะเป็นบาไฮศาสนิกชนและการเลื่อมใสในคำสอนของศาสนาบาไฮ ก็ได้ทำให้บุคคลกลายเป็นบาไฮศาสนิกชน ถ้าหากเขามีได้ร่วมงานสมาชิกของสังคมบาไฮ

บุคคลผู้ไม่รู้จักศาสนทูตของพระเจ้ก็เป็นประดุจพืชที่เติบโตในที่ร่ม แม้พืชนั้นจะไม่รู้จักดวงอาทิตย์ก็ตาม แต่มันก็เติบโตขึ้นเพราะดวงอาทิตย์นั้น บรมศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายล้วนเป็นดวงอาทิตย์แห่งจิตวิญญาณ และพระบาฮาอุลลาห์ก็คือ ดวงอาทิตย์ “ยุค” ของเรานี้ บรรดาดวงอาทิตย์แห่งยุคเก่าได้ให้ความอบอุ่นและให้ชีวิตแก่โลกมาแล้ว ถ้าหากดวงอาทิตย์เหล่านั้นมิได้ส่องแสง โลกปัจจุบันก็จะเย็นชืดและบรรดาชีวิตก็จะดับสั่นลง ดวงอาทิตย์ในยุคเก่าก่อนได้ยังผลให้ผลไม้เติบโตขึ้นมา แต่ทว่าแสงอาทิตย์ในยุคปัจจุบันนี้เท่านั้นจะทำให้ผลไม้ออกได้

ความจงรักภักดีต่อพระเจ้า

การที่จะบรรลุถึงซึ่งชีวิตแห่งบาไฮอย่างสมบูรณ์เต็มทีนั้น จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์แน่วแน่นและโดยตรงต่อพระบาฮาอุลลาห์ เช่นเดียวกับแสงอาทิตย์จำเป็นสำหรับการแย้มบานของดอกกลีและดอกกุหลาบ บาไฮศาสนิกชนมิได้เน้นการบุคคลิกภาพของพระบาฮาอุลลาห์ แต่เน้นการเกียรติคุณของพระเจ้าซึ่งแสดงออกโดยผ่านทางองค์พระบาฮาอุลลาห์ เขาเคารพนับถือพระคริสต์ พระโมฮัมหมัด และบรรดาศาสนทูตองค์ก่อนๆ ของพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ พระองค์ แต่เขานับถือพระบาฮาอุลลาห์ในฐานะเป็นผู้นำชาวของพระเจ้ามาสู่มนุษยในยุคใหม่นี้ และเขาเคารพพระองค์ในฐานะที่เป็นบรมครูผู้ยิ่งใหญ่ของโลกผู้เสด็จมาเพื่อปฏิบัติภารกิจของศาสดาองค์เก่าก่อนให้สำเร็จบรรลุผล

การยอมรับคำสั่งสอนมิได้ทำให้บุคคลกลายเป็นบาไฮได้และก็มีอาจจะเป็นไปได้ด้วยการปฏิบัติแต่เพียงภายนอก พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญชาให้ผู้ที่เชื่อถือพระองค์อุทิศทั้งจิตใจและความเสียสละอย่างสมบูรณ์ทีเดียว พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะทรงสิทธิบัญชาเช่นนี้ได้ แต่ทว่าพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงตรัสในฐานะที่เป็นศาสดาของพระเจ้าและเป็นผู้เปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ ศาสนทูตองค์ก่อนๆ ได้ชี้แจงข้อนี้ไว้อย่างกระจ่างชัดแล้วดังที่พระคริสต์ทรงตรัสว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเองและรับกางเขนของตนแบกตามเรามา ด้วยว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของตน เพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด” ศาสนทูตทุกๆ พระองค์ได้ทรงบัญชาต่อสาวกของพระองค์เช่นเดียวกันนี้ หากแต่แตกต่างกันเล็กน้อย และในประวัติศาสตร์ก็แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้ง ตราบใจที่คำบัญชานั้นได้รับการรับรองปฏิบัติตามอย่างจริงจังแล้ว ศาสนาก็เริ่มแผ่ไพศาลออกไป แม้จะมีสิ่งขัดขวาง มีความยุ่งยาก มีการประหัตประหารและการพลีชีพของเหล่าศาสนิกชนก็ตาม ตรงกันข้ามถ้าหากเมื่อใดได้บังเกิดมีความไม่ซื่อตรงและการปฏิบัติแต่เพียงภายนอกแทนการเสียสละโดยแท้จริงแล้ว เมื่อนั้นศาสนาก็ถึงกาลเสื่อมสลาย เมื่อการเป็นเช่นนี้ก็เป็นการง่ายที่จะปฏิบัติศาสนาและแล้วศาสนาก็จะกลายเป็นสิ่งที่นับ

ถือแต่เพียงภายนอก และโดยการกลายเป็นสิ่งนิยมเพียงภายนอกนี้เองจะทำให้ศาสนาสูญเสียอำนาจในอันที่จะเปลี่ยนแปลงและช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากความผิด ความบาปตลอดจนสูญเสียอำนาจอันมหัศจรรย์ไปใน อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน มนุษย์ส่วนใหญ่มิได้ปฏิบัติตามทางศาสนาโดยสมบูรณ์เลย เราหวังว่าในอนาคต พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดลบันดาลให้มนุษย์ทั้งหลายปฏิบัติตามทางศาสนาโดยแท้จริง พระเยซูตรัสว่า “ประตูคับและทางแคบซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็มีผู้พบปะน้อย” ประตูแห่งการเกิดของวิญญาณก็เช่นเดียวกับประตูแห่งการเกิดของชีวิตในโลกนี้มันย่อมจะยินยอมให้มีการเกิดได้ที่ละคนเท่านั้น และไม่อนุญาตให้มีสิ่งใดๆ ติดตัวออกมาด้วยเลยในอนาคต หากจะมีคนสามารถเข้าไปในหนทางนั้นได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิมแล้ว นั่นมิใช่เป็นเพราะว่าประตูได้กว้างขึ้นกว่าเดิม แต่เป็นเพราะว่ามีจำนวนมากขึ้นได้ยินยอม “สละทุกสิ่ง” ตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนา ทั้งนี้ก็เพราะว่าความชัดเจนอันขมขื่นยาวนานที่มีต่อโลก ในที่สุดก็ทำให้เรามองเห็นความโง่เขลา ในการที่ได้เลือกเอาหนทางของตนเองแทนวิธีทางของพระผู้เป็นเจ้า

การค้นคว้าหาความจริง

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนให้สาวกของพระองค์มีจิตใจเที่ยงธรรมและได้อธิบายความหมายไว้ดังนี้ :-

“มนุษย์จะต้องมีเสรีภาพพ้นจากการหลงเชื่ออย่างผิดๆ และพ้นจากการเลียนแบบบางอย่าง เพื่อว่าเขาอาจจะได้มองเห็นความเป็นเอกภาพของบรรดาศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าและพิจารณาเรื่องราวต่างๆ ได้ด้วยสายตาอันกระจ่างแจ้ง” – จากพระคัมภีร์ ธรรมคติ

เป็นการจำเป็นที่ทุกๆ คนจะต้องมองเห็นและรู้จักพระเกียรติคุณของพระเจ้าที่ประทับอยู่ในร่างของพระบาฮาอุลลาห์มิฉะนั้นแล้ว ศาสนาบาไฮก็จะเป็นแต่เพียงชื่อสำหรับเขาเท่านั้นหามีความหมายสิ่งใดไม่ บรรดาบรมศาสดาทั้งหลายได้สั่งสอนให้มนุษย์ลืมหืมตาขึ้นอย่าหลับตา ให้ใช้สมองอย่าเก็บเรื่องราวไว้เฉยๆ การที่ได้มองเห็นแจ้งเห็นจริงและได้คิดอย่างอิสระไม่หลงเชื่อมกายนั้นจะสามารถทำให้พวกเรามองทะลุผ่านเมฆหมอกแห่งอคติ สลัดโซ่ตรวนแห่งการเลียนแบบอย่างคนตาบอดออกทั้งเสีย และจะได้รู้จักความจริงแห่งศาสนาใหม่นี้

ผู้ประสงค์จะเป็นบาไฮศาสนิกชนจะต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาความจริงโดยปราศจากความหวงกลัว และไม่ค้นคว้าเฉพาะแต่ทางวัตถุเท่านั้น พลังทางจิตใจของเขาจะต้องตื่นขึ้นเช่นเดียวกับพลังทางกาย เขาควรจะใช้สมรรถภาพทั้งหมดที่พระผู้เป็นเจ้าได้ประสาทให้แก่เขาเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง เขาไม่ควรเชื่อถือสิ่งใดโดยปราศจากเหตุผลเพียงพอ ถ้าหัวใจของเขาบริสุทธิ์และจิตใจของเขาปราศจากอคติแล้ว ผู้ค้นคว้าหาสัจจะ

อย่างแท้จริง ย่อมจะตระหนักแน่ในพระเกียรติคุณแห่งสวรรค์ ไม่ว่าจะปรากฏอยู่ในร่างของศาสนทูตองค์ใด พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศต่อไปว่า :-

“มนุษย์ควรจะรู้จักตัวของตัวเองและรู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่นำเขาไปสู่ความดีงามหรือความต่ำช้า ความอับยศหรือความมีเกียรติ ความมั่งคั่งหรือความจน” - จากพระคัมภีร์-สาส์นแห่งเครื่องประดับ

“บ่อเกิดแห่งความรู้ทั้งหลายก็คือความรู้ที่เกี่ยวกับพระเจ้า จงเชิดชูคุณธรรมอันสูงส่งนี้ไว้ เราจะได้สิ่งนี้มาเป็นของเรา นอกจากการสั่งสอนของศาสนทูตของพระองค์” - จากพระคัมภีร์ “ธรรมคดี”

ศาสนทูตเป็นผู้มีความดีงามสมบูรณ์ เป็นแบบอย่างอันดีของมนุษย์ เป็นผลไม้ผลแรกของต้นไม้แห่งมนุษยชาติ เราไม่ทราบเลยว่าสมรรถภาพซ่อนเร้นอยู่ในตัวของเราเอง จนกระทั่งเราได้รู้จักพระองค์ พระคริสต์ทรงบอกให้เราพิจารณาเห็นว่าดอกกลีเดิบโตขึ้นมาได้อย่างไร และทรงกล่าวว่า กษัตริย์ซอลอมันเมื่อทรงบริบูรณ์อยู่ด้วยสง่าราศีก็มิได้ทรงเครื่องงดงามเท่าดอกกลี เดิบโตขึ้นจากกะเปาะที่ไม่คาดฝัน โดยแท้ถ้าเราไม่เคยเห็นดอกกลีในเวลานาน ไม่เคยมองดูดอกและใบอันงดงามหาที่ติมิได้ของมันแล้ว เราจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งใดซ่อนอยู่ในกะเปาะนั้น เราอาจอ่านมันออกได้ด้วยความระมัดระวังที่สุดและพิจารณาดูมันอย่างละเอียด แต่เราไม่ได้พบความงามที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งคนทำสวนย่อมจะรู้จักวิธีเปิดเผยความงามนั้น เราจะไม่สามารถมองเห็นความงามแห่งจิตวิญญาณที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวของเราเองและที่อยู่ในเพื่อนมนุษย์ของเราได้เลยจนกว่าเราจะได้พบพระเกียรติคุณของพระเจ้าที่แสดงให้เห็นในองค์ศาสนทูต โดยการที่เราจักและรักใคร่ศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์เท่านั้นเราก็จะสามารถบรรลุถึงความดีที่เป็นไปได้ในตัวของเราทีละน้อยๆ และแล้วความมุ่งหมายของชีวิตและของสรรพสิ่งทั้งปวงในสากลโลกก็จะปรากฏเป็นจริงขึ้น แต่สิ่งนี้จะไม่ปรากฏขึ้นก่อนที่จะเราได้รู้จักและเคารพเชื่อฟังศาสนทูต

ความรักในพระเจ้า

การรู้จักศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าหมายถึงต้องมีความรักในพระองค์ด้วย การปฏิบัติอย่างใดแต่เพียงอย่างเดียวโดยงดเว้นอีกอย่างหนึ่งย่อมเป็นไปไม่ได้ ตามคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ความมุ่งหมายในการสร้างมนุษย์ขึ้นเพื่อเขาจะได้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าและยกย่องบูชาพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงกล่าวไว้ในสาส์นของพระองค์ฉบับหนึ่งว่า :-

“ความรักเป็นมูลเหตุแห่งการสร้างทุก ๆ สิ่งดังที่คำโบราณอันเลื่องลือกล่าวไว้ว่า เรา (พระเจ้า) คือสมบัติที่ซ่อนเร้น และใครจะได้เป็นที่รู้จักฉัน ฉะนั้นเราจึงได้สร้างจักรวาลขึ้นเพื่อที่มนุษย์จะได้รู้จักเรา”

และในพระคัมภีร์ วจนะเร็นลับ พระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“โอ บุตรแห่งการดำรงอยู่

“จงรักเรา (พระเจ้า) เพื่อเราจักรักเจ้า ถ้าเจ้าไม่รักเรา เจ้าก็จะไม่สามารถได้รับความรักของเราเลย จงรู้ไว้เถิดผู้รับใช้”

“โอ บุตรแห่งมโนภาพอันมหัศจรรย์

“ลมหายใจแห่งวิญญาณของเราได้เข้าไปอยู่ในตัวของเจ้าแล้ว ซึ่งเจ้าจะกลายเป็นที่รักของเรา เหตุไฉนเจ้าจึงละทิ้งเราเสียแล้วแสวงหาคนรักอื่นนอกไปจากเรา”

เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นจุดประสงค์อันเดียวแห่งชีวิตของศาสนิกชนบาไฮ การที่มีพระผู้เป็นเจ้าเป็นเพื่อนใกล้ชิดและเป็นมิตรสนิทตลอดจนมีพระองค์เป็นที่รักที่หาใดเสมอมิได้ ซึ่งเมื่ออยู่กับพระองค์แล้วจะเต็มไปด้วยความปิติยินดี การรักพระผู้เป็นเจ้าหมายถึงรักในสิ่งทั้งปวงและรักเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายด้วย เพราะทุก ๆ สิ่งเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่เป็นบาไฮโดยแท้จริงจะต้องเป็นผู้มีความรัก(พระเจ้า) อยู่ในดวงหน้าของคนทุกคน และได้พรบอรรยของพระองค์ทุกหนทุกแห่ง ความรักของพระองค์ไม่จำกัดลัทธิ เชื้อชาติ ชัณรรณะและผิวพรรณ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า :-

ในสมัยก่อนๆ ได้กล่าวกันว่า การรักประเทศชาติของตนก็คือการปฏิบัติตามศาสนา แต่ในยุคของพระศาสนทูตนี้ พระองค์ผู้ทรงส่งกล่าวว่า มนุษย์ไม่ควรที่จะภาคภูมิใจในการที่จะรักเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก” - จากสาส์นถึงประชาชนทั่วโลก

และ “เขาผู้ซึ่งรักเพื่อนมนุษย์ยิ่งกว่าตัวเองย่อมได้รับพรจากสวรรค์ บุคคลเช่นนี้แหละคือศาสนิกชน ของบาฮา” จากพระคัมภีร์ – พระดำรัสของสวรรค์”

พระอับดุลบาฮาได้บอกให้เราทราบว่าจะต้องเป็นดัง “ดวงวิญญาณดวงเดียวที่อยู่ในร่างหลายร่าง เพราะว่าเรายังรักผู้อื่นมากเท่าใด เราก็จะยิ่งเข้าไปใกล้พระผู้เป็นเจ้ามากยิ่งขึ้นเท่านั้น” พระองค์ได้กล่าวกับผู้ฟังชาวอเมริกันผู้หนึ่งว่า :-

“ศาสนาทั้งหลายของบรรดาศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้าแม้จะมีชื่อแตกต่างกัน แต่ก็ยังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มนุษย์จะต้องรักแสงสว่างไม่ว่าแสงสว่างนั้นจะปรากฏขึ้นมาจากแหล่งใด เขาจะต้องรักดอกกุหลาบไม่ว่ามันจะเติบโตขึ้นมาจากดินชนิดไหน เขาจะต้องค้นคว้าหาสัจจะไม่ว่าสัจจะนั้นจะมาจากที่ใด ความรักในดวงตะเกียงผิดกับความรักในแสงสว่าง เป็นการไม่เหมาะสมที่เราจะพะวงรักใคร่ในเนื้อดิน แต่ความพึงพอใจในดอกกุหลาบที่เติบโตขึ้นมาจากดินนั้นเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว ความภักดีต่อต้นไม้ได้ประโยชน์แต่การได้รับประทานผลของมันเป็นคุณแก่เรา ผลไม้ที่หวานอร่อย ย่อมเป็นที่พอใจ ไม่ว่ามันจะเติบโตมาจากต้นไม้อะไรหรือถูกพบปะที่ไหน สัจจะย่อมเป็นสัจจะไม่ว่าใครจะเป็นผู้กล่าวความจริงย่อมจะเป็นความจริงไม่ว่าจะปรากฏอยู่ในหนังสือใดๆ ถ้าเรายึดถืออคติไว้ก็จะเป็นเหตุแห่งความโง่เขลาสูญเสียสิ่งที่ควรได้ ความขัดแย้งระหว่างศาสนาต่างๆ ระหว่างประชาชาติทั้งหลายและระหว่างผิวได้เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดทั้งสิ้น ถ้าเราจะศึกษาศาสนาทั้งปวง เพื่อค้นคว้าถึงหลักการที่อยู่ภายใต้หลักฐานของศาสนาทั้งหลาย ก็จะพบว่าหลักการเหล่านั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะว่าความจริงแท้ที่เป็นรากเงาของมัน มีแต่เพียงอันเดียวมิใช่จะมีมากมาย ด้วยการศึกษาวีธีนี้ บรรดาศาสนิกชนทุกๆ ศาสนาก็จะถึงซึ่งจุดแห่งความเป็นเอกภาพและ “สามัคคีปรองดองกันได้”

และบาไฮศาสนิกชนทุกคนจะต้องรักใคร่ซึ่งกันและกัน ไม่ปฏิเสธที่จะแบ่งปันสรรพสิ่งที่ตนมีอยู่ตลอดจนชีวิตให้แก่กันและกัน เขาจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ผู้อื่นมีความสุขแต่เขาจะต้องไม่พึงพอใจในทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น และจะต้องเป็นผู้เสียสละทุกอย่าง โดยการปฏิบัติดังนี้ ศาสนาบาไฮก็จะเป็นประดุกแสงอาทิตย์ที่ส่องสว่างขึ้นที่ขอบฟ้าและเป็นดังดนตรีที่จะทำให้ประชากรมีความชื่นชมและเป็นสุข เป็นดังโอสถทิพย์ที่จะรักษาโรคภัยทั้งหลาย และเป็นดังวิญญาณแห่งสัจจะที่จะประสาชีวิตแก่ทุกคน” – จากศาสนของพระอับดุลบาฮา

การสละกิเลส

ความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าหมายความว่าต้องแยกตนออกเสียจากทุกสิ่งที่มีใช้เป็นของพระเจ้า นั่นคือ ตัดจากกิเลสที่เห็นแก่ตนทั้งมวลตลอดจนความปรารถนาต่างๆ ในโลกนี้ วิถีของพระเจ้าอาจเป็นทางที่มั่งคั่งหรือขัดสน อาจมีสุขภาพดีหรือไข้โรคอ่อนแอ อาจนำไปสู่ปราสาทราชวังหรือคุกมืด ที่บรมสุขเกษมหรือที่ทรมานทรมาน ไม่ว่าหนทางนั้นจะเป็นอย่างไรบาไฮศาสนิกชนจะต้องยอมรับสิ่งที่บังเกิดขึ้นด้วย “ความสงบแจ่มใส” การแยกตัวออกเสียจากสิ่งที่มีใช้เป็นของพระเจ้านั้นมิใช่หมายความว่าละเลยต่อสิ่งแวดล้อม

หรือยินยอมให้สภาพที่ชั่วร้ายดำเนินต่อไป และมีใช้ความหมายว่าจะเกลียดชังสิ่งดีงามในโลกที่พระเจ้าทรงสร้าง บาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงนั้นจะต้องไม่เป็นคนมีความล้นหลาม พบบานที่ต้องทำมาก และมีความปิดยีนดีในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า แต่เราจะต้องไม่ออกไปนอกวิถีทางของพระองค์แม้แต่เส้นผมเดียวในอันที่จะแสวงหาความสำราญฝ่ายเนื้อหนังที่พระผู้เป็นเจ้าไม่พึงประสงค์ เมื่อบุคคลได้เข้ามาเป็นบาไฮศาสนิกชนแล้ว พระประสงค์ของพระเจาก็จะกลายมาเป็นความประสงค์ของเขา เพราะสิ่งเดียวที่พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถจะทนทานได้ก็คือการขัดแย้งกับพระองค์ ในวิถีทางของพระเจ้าเขาจะไม่หวาดหวั่น ไม่มีความทุกข์ยากใดๆ จะทำให้เขาท้อใจได้ ประทีปแห่งความรักได้ทำให้กาลเวลาอันมืดมนของเขาสว่าง มันเปลี่ยนแปลงความทุกข์ทรมานให้เป็นความยินดีทำให้การเสียดสีชีวิตเป็นความสุขเอนก ทำให้ชีวิตของเขาอยู่ในระดับสูง แม้แต่ความตายก็กลายเป็นการผจญภัยที่น่าชื่นชม พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่า :-

“เขาผู้รักในสิ่งอื่นแม้เพียงเล็กน้อยยิ่งกว่าเมล็ดผักกาดเขียวนอกเหนือไปจากตัวเรา เขาจะไม่สามารถเข้ามาสู่อาณาจักรของเราเป็นแน่แท้” – จากพระคัมภีร์แห่งวิหาร

“ดูกร บุตรแห่งมนุษย์

ถ้าเจ้ารักเราจงหันหลังให้ตัวของเจ้าเอง และถ้าเจ้าเฝ้าหาความสุขของเรา จงอย่าคิดถึงความสุขของตัวเจ้า เช่นนี้แล้ว เจ้าจงสละชีวิตเพื่อเรา และเราจะสิงสถิตอยู่ในตัวเจ้าชั่ววันนิรันดร์”

“ดูกร ผู้รับใช้ของเรา

จงสลัดเครื่องพันธนาการของโลกนี้ และปลดปล่อยวิญญาณของเจ้าออกจากคุกของเจ้าเอง จงรีบฉวยโอกาสนี้เสีย เพราะมันอาจจะไม่มาสู่เจ้าอีก” – จากพระคัมภีร์ พระวจนะเร้นลับ

การปฏิบัติตามคำสอน

ความจงรักภักดีต่อพระเจ้า จะต้องสัมพันธ์กับการเชื่อฟังคำบัญชาที่พระองค์ได้ทรงสำแดงให้ปรากฏแล้ว แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจในเหตุผลของคำบัญชาเหล่านี้ก็ตาม ดังเช่นลูกเรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายเรืออย่างเคร่งครัด แม้ว่าเขาจะไม่ทราบเหตุผลในคำสั่งนั้น แต่การกระทำตามคำสั่งก็ได้เป็นการกระทำอย่างม่งาย เขารู้ดีว่านายเรือได้ผ่านการปฏิบัติและได้ผ่านการพิสูจน์มาอย่างเพียงพอในการเป็นนายเรือผู้สามารถ มิฉะนั้นแล้วเขาก็จะเป็นคนโง่เขลา ที่ทำงานภายใต้บังคับบัญชาของนายเรือผู้นั้น ดังนั้น บาไฮศาสนิกชนจะต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของนายเรือผู้ช่วยเหลือให้รอดพ้นภัยอันตรายอย่างเต็มที่ แต่เขาจะเป็นคนโง่เขลาจริงๆ ถ้าหากจะไม่สืบดูให้แน่เสียก่อนว่านายเรือได้ผ่านการพิสูจน์เป็นที่ไว้วางใจมาแล้วอย่างไรก็ตาม เมื่อได้ประจักษ์เช่นนี้แล้ว หากเขายังปฏิเสธการปฏิบัติตามก็ย่อมจะเป็นความโง่อย่างหนัก

ยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยการเชื่อฟังนายผู้ชาวนฉลาดด้วยการเปิดหูเปิดตา และรู้คิดเท่านั้นที่เราจะได้รับประโยชน์จากความรอบรู้ของเขา และนำความรอบรู้นั้นมาทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวของเราเอง แม้นายเรือจะฉลาดสักปานใด แต่ถ้าลูกเรือไม่ปฏิบัติตามนายเรือ เรือจะถึงท่าได้อย่างไร? หรือลูกเรือจะเรียนรู้ศิลปะของการเดินเรือได้อย่างไร? พระคริสต์ได้ทรงชี้แจงอย่างแจ่มชัดว่า การเชื่อฟังปฏิบัติตามเป็นหนทางแห่งความรู้ พระองค์ทรงกล่าวว่า :-

“คำสอนของเรามีใช่เป็นของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ถ้าผู้ใดตั้งใจปฏิบัติตามพระทัยของพระองค์ ผู้นั้นคงจะรู้ถึงคำสอนนั้นว่ามาจากพระเจ้าหรือ หรือเราพูดตามลำพังใจของเราเอง” – โยฮัน 7:16-17

เช่นเดียวกับที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า :-

“เราจะไม่สามารถได้รับความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และความไว้วางใจในพระองค์ได้ เว้นเสียแต่จะปฏิบัติตามคำบัญชาทั้งหมดของพระองค์ ที่ทรงเขียนไว้ในพระคัมภีร์โดยปากกาแห่งพระเกียรติคุณ” – ‘สาส์นแห่งแสงสว่าง’

ในยุคประชาธิปไตยนี้ ไม่นิยมการเชื่อฟังกันอย่างแท้จริง และการยอมเชื่อฟังอย่างจริงจังต่อมนุษยธรรมดาสามัญยิ่งเป็นความหายนะ แต่มนุษย์จะบรรลุถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ก็ด้วยทุกคนจะต้องกระทำตามความประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าความประสงค์ของพระเจ้าไม่ปรากฏชัดแก่เรา และถ้ามนุษยไม่ละทิ้งผู้นำอื่นๆ ทั้งหมดเสีย แล้วเชื่อฟังองค์ศาสนทูต การแตกร้างและการต่อสู้ก็จะดำเนินต่อไปด้วยการทุ่มเทกำลังส่วนใหญ่เข้าทำลายล้างกิจการงานต่างๆ ของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันและต่างก็จะเป็นปฏิปักษ์ต่อกันสืบไปแทนที่จะร่วมกันกระทำกิจการงานด้วยความสามัคคี เพื่อพระเกียรติของพระผู้เป็นเจ้าและประโยชน์ส่วนร่วม

การรับใช้

ความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า หมายความว่าบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ เราไม่สามารถจะทำประโยชน์ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยวิธีอื่นได้ ถ้าเราหันหลังให้เพื่อนมนุษย์ของเรา เราก็หันหลังให้พระผู้เป็นเจ้าด้วย พระคริสต์ทรงกล่าวว่า :-

“ซึ่งเจ้ามิได้กระทำแก่ผู้เล็กน้อยที่สุดสักคนหนึ่งในขณะนี้ เจ้าก็มิได้กระทำแก่เราด้วย” –

ดังที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า :-

“โอ, บุตรแห่งมนุษย์! ถ้าเจ้าใคร่จะได้รับความกรุณาปราณี จงอย่านึกถึงมันเพื่อประโยชน์แห่งตัวเจ้า แต่จงยึดถือเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ ถ้าเจ้าใคร่จะได้รับความยุติธรรม จะเลือกให้ผู้อื่นด้วยสิ่งที่เจ้าเลือกให้ตัวเอง” – จากพระคัมภีร์ ‘วาตะแห่งสวรรค์’

พระอับดุลบาฮากล่าววว่า :-

“ตามหลักการของศาสนาบาไฮ ความรู้ศิลปศาสตร์ และศิลปหัตถกรรมทั้งหลายถือเป็นการสักการะต่อพระเจ้าทั้งสิ้น บุคคลผู้ทำกระตาศขึ้นหนึ่งขึ้นด้วยความสามารถรอบคอบ และตั้งใจอย่างเต็มที่เพื่อจะให้สำเร็จโดยสมบูรณ์ บุคคลผู้นั้นได้ให้การยกย่องสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแล้ว กล่าวโดยย่อคือ คนที่ใช้ความพยายาม และสติกำลังอย่างเต็มที่ด้วยหัวใจอันเต็มเปี่ยมของเขา นั่นคือการนมัสการต่อพระเจ้า ถ้าการนั้นเป็นไปด้วยความตั้งใจเพื่อปฏิบัติรับใช้เพื่อนมนุษย์ การนมัสการสักการะ ก็คือการทำประโยชน์ เพื่อมนุษยชาติและสนองความต้องการของปวงชน การรับใช้คือการสวดมนต์อธิษฐาน นายแพทย์ที่ปฏิบัติต่อคนไข้ด้วยความนุ่มนวลอ่อนโยนปราศจากอคติและมีความเชื่อมั่นในความเป้นอันหนึ่งอันเดียวของมนุษย์ นายแพทย์ผู้นั้นได้ให้การยกย่องสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าแล้ว” – จาก ‘สุนทรพจน์ในกรุงปารีส’

การสอนศาสนา

ผู้นับถือศาสนาบาไฮโดยแท้จริง จะไม่เพียงแต่เชื่อถือในคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์เท่านั้น แต่ได้ยึดถือเอาเป็นเครื่องนำทาง และเป็นเครื่องจรรโลงใจตลอดชีวิตของเขา ทั้งย่อมจะบอกกล่าวให้ผู้อื่นทราบด้วยความยินดีถึงความรู้ที่เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตในตัวของตัวเอง โดยการใช้ปฏิบัติเช่นนี้เท่านั้น เขาจะได้รับ ‘อำนาจและกำลังใจจากพระวิญญาณ’ อย่างสมบูรณ์ ทุกๆ คนไม่สามารถจะเป็นนักพูดหรือนักเขียนได้ทั้งหมด แต่ทุกคนสามารถจะสอนผู้อื่นได้ด้วยการ ‘ปฏิบัติตนตามคำสอนของศาสนา’ พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“ศาสนิกชนบาฮาต้องรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยความสุขุม จักต้องสอนบุคคลอื่นด้วยความประพฤติของตนเอง และแสดงให้เห็นแสงสว่างของพระเจ้าด้วยการปฏิบัติของตนจริงที่เดียว ผลของการกระทำมีอำนาจยิ่งกว่าการพูด...ผลของคำสั่งสอนของครูขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์แห่งเจตนาอันปราศจากอคติของผู้เป็นครูบางคนก็พอใจที่จะพูด แต่ความจริงของคำพูดเหล่านั้นจะพิสูจน์ได้ด้วย การกระทำ การกระทำเป็นเครื่องแสดงสภาพของบุคคล คำสอนของเขาจะต้องเป็นไปตามคำสอนที่

พระโอรสแห่งประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ซึ่งได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ – จากพระคัมภีร์ ‘ธรรมคดี’

อย่างไรก็ตาม บาไฮศาสนิกชนจะต้องไม่บังคับให้ผู้ไม่ประสงค์จะฟังต้องฟังตน เขาจะต้องทำให้ประชาชนสนใจในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่พยายามบังคับให้ผู้อื่นเข้ามา บาไฮศาสนิกชนจะต้องกระทำตัวเป็นประจักษ์ผู้เลี้ยงแกะที่ดีซึ่งนำฝูงแกะของตนไป และทำให้ฝูงแกะติดตามไปด้วยดนตรีของตน มากกว่าจะเป็นประจักษ์คนเลี้ยงที่ไล่มันข้างหลังด้วยสุนัขและไม่รีรอ

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘วณะเร็นลับ’ ว่า :-

“โอ, บุตรของผองคลีดิน!

“ผู้ฉลาดย่อมจะไม่พูดวันเสียแต่จะมีผู้ฟัง เช่นเดียวกับผู้ถือถ้วยน้ำ เขาจะไม่ยื่นถ้วยให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะได้พบผู้กระหายน้ำ และชายที่รักหญิงก็จะไม่พร่ำรำพันรัก จนกว่าเขาจะได้พบหญิงผู้เป็นที่รักของเขา ฉะนั้น จงเพาะเมล็ดแห่งปัญญาและความรู้ลงในเนื้อดินอันบริสุทธิ์แห่งจิตใจแล้ว ช้อนมันไว้ จนกว่าดอกไม้แห่งทิพย์ปัญญาจะงอกขึ้นมาจากจิตใจ มิใช่งอกออกมาจากโคลนตมและดินเหนียว”

และทรงกล่าวไว้ใน ‘พระคัมภีร์แห่งความดีงาม’ ว่า :-

“โอ, ศาสนิกชนบาไฮ พวกเจ้าคือขอบฟ้าแห่งรุ่งอรุณของความรัก และเป็นที่มาแห่งความรักใคร่ของพระผู้เป็นเจ้า อย่าทำให้ปากของท่านสกปรกด้วยการแข่งด่าหรือเกลียดชังผู้อื่น และอย่าทำให้ดวงตาของเจ้าพบเห็นสิ่งที่ไม่สมควร จงแสดงสัจธรรมที่มีอยู่ในตัวเจ้า ถ้าบุคคลทั่วไปยอมรับก็หมายความว่าจุดหมายได้บรรลุผลสมตามปรารถนา ถ้าเขาไม่ยอมรับก็ไม่มีประโยชน์ที่จะไปดำเนินตีเยนหรือรบกวนเขา จงปล่อยเขาตามลำพังแล้วมุ่งหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงประสาทความปลอดภัย-ผู้ทรงดำรงซึ่งเอกภาพเป็นนิรันดร์ จงอย่าเป็นต้นเหตุของความเศร้าโศก และอย่าก่อความไม่สงบต่อบ้านเมืองหรือทำการต่อสู้เป็นอันขาด หวังว่าเจ้าจะเติบโตในร่มไม้แห่งพระมหากรุณาธิคุณและปฏิบัติตามความประสงค์ที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้ เจ้าทั้งหลายล้วนเป็นใบของต้นไม้เดียวกัน และเป็นหยดน้ำในทะเลอันเดียวกัน”

ความสุภาพและความเคารพ

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ว่า :-

“โอ, พลไพร่ของพระเจ้า! เราขอแนะนำให้อาจารย์เป็นคนที่สมบูรณ์แบบ ความสมบูรณ์แบบของความดีทั้งมวลโดยแท้ พระเจ้าย่อมอวยพรแก่บุคคลผู้แต่งกายด้วยอาภรณ์แห่งธรรมะ และอาบด้วยแสงแห่งความสุภาพ บุคคลที่สุภาพย่อมมีคุณธรรมสูง หวังว่าเราผู้ได้รับความอยุติธรรม—และเจ้าทุก ๆ คนจะบรรลุถึงซึ่งคุณธรรมนั้น ทั้งยึดถือปฏิบัติด้วย นี่เป็นคำสั่งที่เขียนจากปากกาของนามอันยิ่งใหญ่²⁷ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ผู้ใดจะแย้งมิได้” – จาก ‘สาส์นถึงประชาชนทั่วโลก’

และทรงกล่าวซ้ำไว้อีกว่า:-

“ขอให้ประชาชาติทั้งปวงในโลกจงร่วมปรองดองกันด้วยมิตรภาพและความชื่นชม โอ, ปวงชน จงสามัคคีกับชนทุกศาสนาด้วยมิตรภาพและความยินดี”

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ในสาส์นถึงบาไฮศาสนิกชนในอเมริกา ดังนี้ :-

“จงระวัง! อย่ากระทำให้ผู้อื่นน้อยใจ”

“จงระวัง! อย่ากระทำความเจ็บปวดให้แก่ผู้ใด!”

“จงระวัง! อย่ากระทำให้สิ่งใดที่เป็นการขาดเมตตากรุณาต่อบุคคลใด ๆ!”

“จงระวัง! อย่าทำให้ผู้อื่นท้อใจ!” “ถ้าผู้ใดทำให้ผู้อื่นต้องโศกเศร้า หรือท้อใจ เขาก็ควรจะซ่อนตัวเองอยู่เสียในใต้ดินจะดีกว่าอยู่ในโลกกับเพื่อนมนุษย์”

พระองค์สอนว่า วิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าได้สถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์ทุกคน แม้ว่าภายนอกของบุคคลนั้น ๆ จะกระด้างไม่น่ารักก็ตาม เช่นเดียวกับดอกไม้ที่ซ่อนตัวอยู่ในดอกตูม บาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงจะต้องปฏิบัติต่อทุก ๆ คน ดังเช่นคนทำสวนที่ได้ดูแลรักษาผลหมากรากไม้ในสวนของเขาให้สวยงามอย่างหาที่เปรียบมิได้ เขารู้ว่า การเข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะอดทนรอต่อไปไม่ไหว นั้นไม่สามารถจะทำให้ดอกไม้บานได้ แสงอาทิตย์ของพระเจ้าเป็นเจ้านั่นที่สามารถจะทำให้ได้ ฉะนั้น จุดมุ่งหมายของบาไฮศาสนิกชนก็เพื่อจะนำแสงอาทิตย์แห่งชีวิตนั้นมาสู่หัวใจ และบ้านเรือนที่มีดมของประชากรโลกทั้งมวล

²⁷ นามอันยิ่งใหญ่ หมายถึง พระบาฮาอุลลาห์

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวอีกว่า :-

“คำสอนข้อหนึ่งในจำนวนคำสอนทั้งหมดของพระบาฮาอุลลาห์ได้สอนให้มนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใด จะต้องรู้จักให้อภัย รู้จักรักศัตรูของเขาและถือว่าผู้คิดร้ายต่อตนคือผู้ประเสริฐ บุคคลไม่ควรถือว่าผู้อื่นเป็นศัตรู แล้วเก็บงำความรู้สึกนี้ไว้ด้วยความอดทน เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการหน้าซื่อใจคด มิใช่เป็นความรักอันแท้จริง ตรงกันข้าม ท่านจะต้องมองศัตรูของท่านอย่างมิตร มองผู้คิดร้ายอย่างผู้ประเสริฐ แล้วปฏิบัติต่อเขาอย่างมิตร ท่านจะต้องมีความรักและความกรุณาโดยแท้จริง ... มิใช่เพียงแต่มีความอดกลั้นเท่านั้นเพราะความอดกลั้นหากมิใช่เกิดจากใจจริงแล้วมันก็คือความหน้าซื่อใจคด”

ดวงตาที่บริสุทธิ์

“โอ, บุตรแห่งมนุษย์ !

“โอ, บุตรแห่งการดำรงอยู่ !

พระอัมตลบาฮาอธิบายว่า :-

“จงอย่ากล่าวถึงความผิดของผู้อื่น จงสวดมนต์อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเขา จงช่วยเหลือเขาด้วยความเมตตากรุณา และจงช่วยแก้ไขความผิดพลาดของเขา”

“จงมองดูในสิ่งที่ดีเสมอ อย่ามองดูแต่สิ่งที่ไม่ดี ถ้าผู้ใดมีความดีสิบอย่างแต่มีความไม่ดีอยู่อย่างหนึ่ง จงมองดูที่ความดีทั้งสิบของเขานั้น และละลืมความไม่ดีเพียงอย่างเดียวของเขาเสีย และถ้าเขามีความไม่ดีอยู่สิบส่วนแต่มีความดีเพียงส่วนเดียว ก็จงมองดูที่ความดีส่วนเดียวนั้น และละลืมความไม่ดีสิบส่วนของเขาเสีย”

“อย่ากล่าวร้ายเกี่ยวกับเรื่องของผู้อื่นแม้แต่คำเดียว แม้ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นศัตรูของเจ้า”

พระองค์ได้เขียนถึงอเมริกันบาไฮผู้หนึ่งว่า :-

“ความชั่วร้ายที่สุดของมนุษย์และบาปอันใหญ่หลวงก็คือการทำร้ายลับหลัง เฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นความชั่วร้ายและบาปหนักหน่วงยิ่งขึ้น ถ้าผู้นับถือพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้กระทำ หากจะมีทางป้องกันการทำร้ายลับหลังนี้ได้ตลอดไป และผู้นับถือพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ คนจะกล่าวสรรเสริญยกย่องผู้อื่นแล้ว คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ก็จะขจรขจายไพศาลออกไป หัวใจของมนุษย์ทั้งปวงก็จะสว่าง วิญญาณของเขาก็จะได้รับเกียรติ และโลกมนุษย์ก็จะมีความสุขชั่วกาลปาวสาน” – จากหนังสือ Star of the West

ความอ่อนน้อมถ่อมตน

แม้ว่าเราจะได้รับคำสั่งให้มองข้ามความผิดของผู้อื่นไปเสีย และให้มองดูแต่ความดีของเขาเท่านั้นก็ตาม ตรงกันข้ามเรากลับได้รับบัญชาให้ค้นหาความผิดของตนเองและมีให้คิดถึงความดีงามของเรา พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์ ‘วจนะเร็นลับ’ ว่า

“โอ, บุตรแห่งการดำรงอยู่!”

“เหตุใดเจ้าจึงลืมนิยามความผิดพลาดของตนเอง และสนใจกับความผิดของผู้อื่น? ใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้นจะได้รับการสาปแช่งจากเรา”

“โอ, ผู้เร่ร่อน!

“เราได้สร้างล้นของเจ้า เพื่อจะได้กล่าวถึงเราอย่าให้มันเป็นมลทินด้วยการกล่าวถ้อยคำที่เสื่อมเสีย ถ้าหากกิเลสแห่งความเห็นแก่ตนเป็นฝ่ายชนะ ก็จงรำลึกถึงความผิดพลาดของสัตว์โลกของเรา เพราะมนุษย์โลกทุกคนรู้จักตัวของตัวเองดียิ่งกว่ารู้จักผู้อื่น”

พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“เจ้าจงเป็นเครื่องเผยแพร่อำนาจจักรของพระคริสต์ พระองค์มิได้เสด็จมาเพื่อจะให้มนุษย์ปรนนิบัติพระองค์ แต่เสด็จมาเพื่อปรนนิบัติมนุษย์ ... ในศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ทุกคนเป็นผู้รับใช้ ทุกคนเป็นญาติพี่น้อง เมื่อผู้ใดคิดว่าตนดีกว่าผู้อื่น สูงกว่าผู้อื่นแล้วไซ้ ผู้นั้นย่อมตกอยู่ในอันตราย และเขาย่อมจะมีได้เป็นเครื่องมือรับใช้อำนาจจักรของพระผู้เป็นเจ้า เว้นเสียแต่เขาจะละทิ้งความคิดอันชั่วร้ายนั้นเสีย”

“การไม่พึงพอใจในตนเอง เป็นสัญลักษณ์ของความก้าวหน้า บุคคลที่พอใจในตนเองคือเครื่องหมายของปีศาจ บุคคลที่ไม่พอใจในตนเองคือเครื่องหมายของพระองค์ผู้ทรงเมตตาเสมอ แม้ผู้ใดจะมีความดีตั้งพันส่วน เขาก็ต้องไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ตรงกันข้ามเขาจะต้องพยายามค้นหาข้อบกพร่องไม่สมบูรณ์ของเขา ... ถึงแม้ชีวิตเขาจะเจริญมากมายแต่อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ ทั้งนี้เพราะว่ายังมีสิ่งสำคัญยิ่งกว่าอยู่เบื้องหน้าเขาเสมอ เมื่อเขามองดูที่จุดสำคัญยิ่งกว่านั้น เขาย่อมจะไม่พอใจในตัวของเขาเองและมุ่งหวังที่จะไปสู่จุดนั้นให้ได้ การยกย่องตัวเองก็คือเครื่องหมายของความเห็นแก่ตน” – จากบันทึกประจำวันของ มีร์ซา อาหะหมัด โซหะราบ

แม้เราจะได้รับคำสั่งให้สำนึกในความผิดบาปของเราเองก็ดี แต่การที่จะสารภาพผิดต่อพระหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด นั้นเป็นสิ่งต้องห้ามอย่างเด็ดขาด พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘ชาวที่นำยินดี’ ว่า :-

“เมื่อผู้กระทำความผิดสำนึกตน และรำลึกถึงแต่พระเจ้า เขาจักต้องขอภัยต่อพระผู้เป็นเจ้า พระองค์เดียวเท่านั้น มิให้สารภาพต่อผู้รับใช้ (คือบุคคล) เพราะนั่นมิใช่เป็นการขอภัยต่อพระองค์ การสารภาพต่อบุคคลเป็นการนำไปสู่ความอับยศ พระผู้เป็นเจ้าไม่พึงประสงค์จะให้พวกมนุษย์ของพระองค์ต้องได้รับความอดสู ผู้กระทำความผิดบาปจะต้องขอความปราณีจากทะเลแห่งความเมตตา และขอภัยจากสวรรค์แห่งการยกโทษ²⁸ ให้ระหว่างตัวเขาและพระผู้เป็นเจ้าโดยตรงเท่านั้น”

²⁸ ทะเลแห่งความเมตตา และสวรรค์แห่งการยกโทษ หมายถึง พระเจ้า

ความสัตย์จริงและความซื่อตรง

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ สารานุกรมแห่งเครื่องประดับ ว่า:-

“ความซื่อตรงเป็นประตู่แห่งความสงบโดยแท้จริงของมนุษย์ทุกคนในโลก และเป็นสัญลักษณ์แห่งคุณความดีจากพระองค์ผู้ทรงพระกรุณาธิคุณ ผู้ใดมีความซื่อตรงย่อมบรรลุถึงซึ่งความมั่งคั่งมหาศาล ความซื่อตรง เป็นประตูอันยิ่งใหญ่แห่งความมั่นคงปลอดภัยและความสงบของมนุษย์ เสถียรภาพของกิจการงานทุกอย่างย่อมขึ้นอยู่กับความซื่อตรงทั้งสิ้น แสงของมันได้ส่องส่องไปยังโลกแห่งเกียรติยศ ความรุ่งเรืองและความมั่งคั่ง...”

“โอ, ศาสนิกชนของบาฮา! ความซื่อตรงเป็นเครื่องประดับที่ดีที่สุด ดุจเป็นมงกุฎอันล้ำเลิศ แก่ศีรษะของท่าน จงยึดมั่นในความซื่อตรงโดยคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งปวง”

และทรงกล่าวต่อไปว่า

“หลักของศาสนาก็คือการพูดแต่น้อยและปฏิบัติให้มาก คนที่พูดมากกว่ากระทำจึงรู้เถิดว่าการตายของเขาย่อมจะประเสริฐกว่ามีชีวิตอยู่” – จากพระคัมภีร์ ‘ธรรมคติ’

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวไว้ว่า :-

“ความสัตย์จริง เป็นรากฐานของคุณธรรมความดีทั้งมวลของมนุษย์ ถ้าปราศจากความสัตย์จริงเสียแล้ว มนุษย์จะไม่ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าทุกอย่างในโลก เมื่อคุณลักษณะอันประเสริฐนี้อยู่ในตัวมนุษย์แล้ว คุณลักษณะอันประเสริฐอื่นๆ ก็จะเป็นความจริงขึ้นมาด้วย”-จากสารานุกรมของพระอับดุลบาฮา

“จงให้แสงสว่างแห่งสัจจะ และความซื่อตรงฉายออกมาจากดวงหน้าของท่าน เพื่อว่าทุกๆ คนจะได้รู้ว่า ถ้อยคำของท่านเป็นถ้อยคำที่เชื่อถือไว้วางใจได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกิจการงาน หรือความสนุกรื่นเริง จงเลิกนึกถึงตัวของท่านเองแล้วจงทำงานเพื่อส่วนรวม” – จากสารานุกรมถึงบาไฮศาสนิกชนในกรุงลอนดอน

ความสำนึกตน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเยือนสหรัฐอเมริกาและแสดงออกอย่างเต็มที่ ซึ่งความดีอันสมบูรณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวของเขา หมายถึงความดีอันแท้จริงภายใน มิใช่หมายถึงการกระทำภายนอกเพียงแค่ว่าเลือกเท่านั้น เพราะเลือกนี่ก็คือที่คุมขังความดีงามภายใน พระองค์ทรงกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ‘วาทะที่ซ่อนเร้น’ ว่า :-

“โอ, บุตรแห่งการดำรงอยู่!”

“เราสร้างเจ้าขึ้นด้วยหัตถ์แห่งอำนาจ เราประดิษฐ์เจ้าด้วยนิ้วแห่งกำลัง และในตัวของท่าน เราได้บรรจุแก่นสารแห่งดวงประทีปของเราลงไว้ เจ้าจึงมีความพอใจในดวงประทีปนี้ และอย่าแสวงหาสิ่งอื่นอีกเลย เพราะว่าสิ่งที่เราสร้างขึ้นย่อมสมบูรณ์ และคำสั่งของเราคือเครื่องผูกมัดให้กระทำตาม อย่าสงสัยอื่นใดเลย”

“โอ, บุตรแห่งวิญญาณ!”

“เราสร้างให้เจ้ารำรวย เหตุไฉนเจ้าจึงทำตัวให้ขัดสน? เราสร้างให้เจ้าเป็นคนที่มั่งคั่ง เหตุใดจึงกระทำตัวให้ต่ำต้อย? เราได้สร้างให้เจ้าดำรงอยู่ด้วยความรู้อันเลิศล้ำ ไฉนจึงเที่ยวแสวงหาความรู้จากผู้อื่นแทนเล่า? เราได้ปั้นเจ้าขึ้นจากเนื้อดินแห่งความรัก ไฉนเจ้าจึงเที่ยววุ่นวายกับผู้อื่น? จงมองดูตัวของเจ้าเองแล้วจะพบตัวเราผู้มีอำนาจ, มีอำนาจ, และดำรงอยู่เสมอโดยลำพังอยู่ภายในตัวของเจ้า”

“โอ, ผู้รับใช้ของเรา!”

“เจ้าเป็นประจักษ์ตาบอันประณีต ที่ซ่อนอยู่ในฝักอันมืดมิด แม้ผู้สร้างก็มิอาจจะรู้เห็นคุณค่าของมันได้ ฉะนั้น จงออกมาจากฝักแห่งความคิดเห็นแก่ตัวและกิเลส เพื่อคุณค่าของตัวเจ้า จะได้โชติช่วงปรากฏแก่โลก”

“โอ, มิตรของเรา!”

“เจ้าเป็นดวงตะวันแห่งฟากฟ้าอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา อย่าให้กิเลสมาบดบังแสงของเจ้าให้มัวหมอง จงฉีกมานแห่งการละเลยไม่เอาใจใส่ออกเสีย เพื่อเจ้าจะได้ออกจากความมืดมาสู่ความสว่าง โชติช่วง และทำให้ทุกๆ สิ่งมีชีวิต”

ชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เรียกร้องให้ทุกคนที่ไว้วางใจ พระองค์ปฏิบัติตามนั้นเป็นชีวิตที่มีคุณธรรม
ล้ำเลิศ ซึ่งมนุษย์ไม่อาจจะหวังสิ่งใดได้เทียมเท่าหรือดงามเท่า การรู้สำนึกในจิตวิญญาณของตนเอง ก็
หมายถึงการสำนึกในสัจจะอันประเสริฐที่ว่า เรามาจากพระผู้เป็นเจ้าและจะกลับไปสู่พระองค์ การกลับไปสู่
พระผู้เป็นเจ้านี้ เป็นจุดหมายอันน่าปิติยินดีมีเกียรติของชาวบาไฮ วิธีทางเดียวที่จะบรรลุจุดหมายนี้ได้ก็คือ
การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาทูตของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่พระองค์ได้กำหนดให้มาเท่านั้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวศาสนาดยุคใหม่ คือยุคปัจจุบันนี้